

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 4616010397
Dátum vydania rozhodnutia: 28.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4616010397.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 28. mája 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej E. Y., pre prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2 T 127/2016, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. júla 2018, sp. zn. 1 To 28/2018, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 30. januára 2018, sp. zn. 2 T 127/2016, (ďalej len ako „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“), bola obvinená E. Y. uznaná vinnou z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako súkromná podnikateľka, vystupujúca pod obchodným menom E. Y. HIMA LAYA-SVEDIA-ERBORISTERIA Natural - kosmetik do 17.12.2014 a následne pod obchodným menom E. Y., so sídlom Nitrianska Streda 258, IČO: 33 676 968, ktorá je v zmysle ustanovenia § 141 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov povinná platiť a odvádzať poistné ako povinne poistená samostatne zárobkovo činná osoba, svoju povinnosť si nespĺnila a splatné poistné za svoju osobu v lehote splatnosti v období od mája 2012 do júna 2012, od januára 2013 do februára 2016 nezaplatila Sociálnej poisťovni, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, IČO: 30 807 484 v celkovej výške 4.405,11 Eur, taktiež v zmysle zákona č. 580/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov bola povinná platiť a odvádzať poistné na verejné zdravotné poistenie, svoju povinnosť si nespĺnila a splatné poistné na verejné zdravotné poistenie nezaplatila v období od mája 2012 do februára 2016 a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874 nezaplatila poistné vo výške 2.628,55 Eur a napokon v zmysle zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, v znení neskorších predpisov bola povinná platiť a odovzdávať daň, pričom svoju povinnosť si nespĺnila a splatné dane za obdobie od mája 2012 do februára 2016 Daňovému radu Nitra, pobočka Topoľčany,

Krušovská 3882/89 nezaplatila v celkovej výške 3.154,59 Eur, teda celkovo nezaplatila splatnú daň a poistné na sociálne poistenie a poistné na verejné zdravotné poistenie vo výške 10.188,25 Eur,

teda vo väčšom rozsahu nezaplatila splatnú daň a poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie.

Za to jej bol uložený podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistenej priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil skúšobnú dobu vo výmere 1 rok.

Rozsudok prvostupňového súdu bol doručený prokurátorovi 13.02.2018, obhajcovi 14.02.2018 a obžalovanej 20.02.2018.

Na podklade odvolania obžalovanej E. Y. Krajský súd v Nitre (ďalej len krajský súd) rozsudkom z 30.07.2018, sp. zn. 1 To 28/2018, podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanú E. Y., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom G. A. č. XXX, podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany podanej 30.11.2016 pod č. Pv 451/2015/4406-47, pre skutok v nej právne posúdený ako prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tým, že

ako súkromná podnikateľka, vystupujúca pod obchodným menom E. Y., so sídlom Nitrianska Streda 258, IČO: 33 676 968, ktorá je v zmysle ustanovenia § 141 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov povinná platiť a odvádzať poistné ako povinne poistená samostatne zárobkovo činná osoba, svoju povinnosť si nespĺnila a splatné poistné za svoju osobu v lehote splatnosti v období od mája 2012 do júna 2012, od januára 2013 do februára 2016 nezaplatila Sociálnej poisťovni, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, IČO: 30 807 484 v celkovej výške 4.405,11 Eur, taktiež v zmysle zákona č. 580/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov bola povinná platiť a odvádzať poistné na verejné zdravotné poistenie, svoju povinnosť si nespĺnila a splatné poistné na verejné zdravotné poistenie nezaplatila v období od mája 2012 do februára 2016 a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Mamatyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874 nezaplatila poistné vo výške 474,15 Eur a napokon v zmysle zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, v znení neskorších predpisov bola povinná platiť a odvádzať daň, pričom svoju povinnosť si nespĺnila a splatné dane za obdobie od mája 2012 do februára 2016 Daňovému radu Nitra, pobočka Topoľčany, Krušovská 3882/89 nezaplatila v celkovej výške 115 Eur, teda celkovo nezaplatila splatnú daň a poistné na sociálne poistenie a poistné na verejné zdravotné poistenie vo výške 4.994,26 Eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Rozsudok krajského súdu bol doručený prokurátorovi 13.09.2018, obhajcovi 14.09.2018 a obžalovanej 17.09.2018.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len generálny prokurátor) v zmysle § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. proti rozsudku krajského súdu v neprospech E. Y. (ďalej len obvinenej), z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podal dovolanie z 22.01.2019 (podané na pošte 30.01.2019), ktoré bolo okresnému súdu doručené 01. februára 2019, teda v lehote 6 mesiacov podľa § 370 ods. 1 Tr. por.

V ňom cituje nielen rozsudok okresného súdu, ale najmä rozsudok krajského súdu a s tam uvedeným právnym názorom sa nestotožňuje. Poukázal na ustanovenia § 8, § 285 písm. b/ Tr. por. a § 278 ods. 1 Tr. zák., s ktorými sa krajský súd dôsledne neriadil. Dokazovaním vykonaným pred súdom I. stupňa bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, pre ktorý bola na obvinenú E. Y. podaná obžaloba, sa stal a tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., z hľadiska objektívnej a subjektívnej stránky. O tom nemal pochybnosti ani krajský súd, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že „(...) nesplnenie si zákonnej povinnosti obvinenou v jednotlivých skutkovo ustálených obdobiach riadne zaplatiť daň z príjmu a poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie, bolo dokazovaním pred súdom prvého stupňa nepochybne preukázané“.

Krajský súd uviedol tiež to, že „prvostupňový súd sa správne v procese dokazovania zameral aj na zisťovanie finančnej situácie obvinenej v rozhodných obdobiach (a táto vyplýva zo znaleckého ekonomického dokazovania) z toho pohľadu, či disponovala dostatkom finančných prostriedkov, jej umožňujúcich plniť si zákonnú povinnosť, dospejúc i k správne mu záveru, že tomu tak bolo“.

Z uvedeného je zrejmé, že hoci spáchanie trestného činu obvinenou bolo vykonaným dokazovaním v celom rozsahu preukázané a ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti o naplnení všetkých zákonných znakov trestného činu, vrátane subjektívnej stránky (úmyselného zavinenia), rozhodol o jej oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por., teda z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. K takémuto právne mu záveru dospel krajský súd výlučne na základe toho, že skutková veta prvostupňového rozsudku neobsahovala konkrétne vyjadrenie úmyselného zavinenia, konštatovanie, že obvinená sa dopustila inkriminovaného konania napriek tomu, že mala dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatnej dane a poistného. Aj keď obdobný právny záver vyslovil senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku, sp. zn. 6 Tdo 62/2011, zo 16.08.2012, sa s rozhodnutím krajského súdu nestotožňuje. V tej súvislosti poukazuje na iné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 49/2011, z 29.11.2011, podľa ktorého „(...) subjektívna stránka trestného činu nemusí byť v skutkovej vete výroku odsudzujúceho rozsudku vyjadrená tak, aby to znamenalo prevzatie zákonnej definície príslušnej formy zavinenia (§ 15 a § 16 Tr. zák.) do popisu skutku. Subjektívnu stránku konania páchatel'a pojmovo vymedzuje právna veta, pokiaľ je forma zavinenia výslovne uvedená v ustanovení osobitnej časti trestného zákona. Inak forma zavinenia vyplýva z ustanovení § 17 a § 18 Tr. zák.". Z tohto rozhodnutia tiež vyplýva, že „(...) skutková veta výroku odsudzujúceho rozsudku nesmie pouzitej právnej vete výslovne obsahovo odporovať. Ak túto podmienku spĺňa, nie je vo vzťahu k zavineniu a jeho skutkovému vyjadreniu, ktoré má zodpovedať správne mu právne mu posúdeniu zisteného skutku, splnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.“.

Vyslovil názor, že v predmetnej trestnej veci nielen že bolo spáchanie inkriminovaného trestného činu obvinenou jednoznačne preukázané, ale aj formulácia skutkovej vety vo výroku odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa zodpovedala právnej kvalifikácii podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. Je pravdou, že skutková veta neobsahuje konkrétne vyjadrenie úmyselného zavinenia obvinenej, ale z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že úmyselné zavinenia jej bolo nepochybne preukázané. Absencia konštatovania v skutkovej vete, že „(...) obvinená tak konala napriek tomu, že mala dostatok finančných prostriedkov“, nemôže byť dôvodom na prijatie právneho záveru, že skutok nie je trestným činom. S takýmto prísne formalistickým prístupom k posudzovaniu trestnosti činu, ktorý ignoruje výsledky dokazovania a povyšuje formuláciu skutku nad nepochybne zistený skutkový stav, sa nestotožňuje. Iná situácia by bola, pokiaľ by skutková veta nezodpovedala právnej vete výroku odsudzujúceho rozsudku, resp. by tejto právnej vete dokonca odporovala, čo ale o taký prípad v tejto trestnej veci nejde.

Pri prečine podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. nie je forma zavinenia explicitne vyjadrená v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, a teda úmysel nie je výslovne uvedený ani v právnej vete odsudzujúceho rozsudku, ale vyplýva priamo z ustanovenia § 17 Tr. zák. Skutková veta odsudzujúceho rozsudku nemusela v tejto trestnej veci nevyhnutne obsahovať formuláciu, že „(...) obvinená tak konala napriek tomu, že mala dostatok finančných prostriedkov“. Krajský súd rozhodujúci o odvolaní obvinenej nemal zákonný podklad na zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu a na jej oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. Tým je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené, navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanoveniach § 8, § 278 ods. 1 Tr. zák. a v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. d/, § 285 písm. b/ Tr. por. v prospech obvinenej E. Y.,

Dovolanie generálneho prokurátora bolo 07.02.2019 doručené obvinenej, ktorá sa prostredníctvom obhajcu k nemu vyjadrila 19.02.2019 v tom smere, že je nedôvodné. V zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia súdu vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právne mu posúdení skutku alebo v iných skutočnostiach podľa noriem hmotného práva.

Prítom je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa s tým, že ich nemôže meniť, ani dopĺňať. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok v pôvodnom konaní bol subsumovaný - podriadený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Tr. zák.), alebo pochybenia pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod.

Vzhľadom na uvedené obvinená konštatuje, že generálny prokurátor neuviedol ani jeden argument, ktorý by odôvodňoval naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinená má za to, že skutok nebol chybné právne posúdený, nedošlo ani k chybné aplikácii príslušných noriem hmotného práva a skutok ustálený v napadnutom rozhodnutí bol podriadený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. V plnom rozsahu sa stotožňuje aj s argumentáciou rozsudku krajského súdu, v ktorom zákonne, jednoznačne a zrozumiteľne skonštatoval, na základe akej skutočnosti bolo potrebné obvinenú spod obžaloby oslobodiť. Napadnutým rozhodnutím nebol porušený zákon v ustanoveniach § 8, § 278 ods. 1 Tr. zák., § 321 ods. 1 písm. d/, § 285 písm. b/ Tr. por. v jej prospech.

Navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora odmietol.

Výjadrenie obvinenej bolo na vedomie doručené generálnemu prokurátorovi 01.03.2019 a okresnému prokurátorovi 26.02.2019, ktorí právo vyjadriť sa k nemu nerealizovali.

Najvyšší súd po preskúmaní dovolania na podklade spisu zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/, § 373 ods. 1 Tr. por.) v zákonnej lehote, na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a spĺňa i všetky obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.).

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade nebol naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V zmysle § 2 ods. 6 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, orgány činné v trestnom konaní a sudy konajú z úradnej povinnosti. Podľa odseku 11 tohto ustanovenia súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť. Podľa odseku 19 tohto ustanovenia pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Podľa odseku 2/ tohto ustanovenia ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5 alebo 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

K uvedenému sa žiada dodať, že skutok uvedený v obžalobe musí súd prejednať vždy v celom rozsahu, pričom má právo a povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky dokazovania, vrátane úpravy skutkovej vety. Touto úpravou stíhaného skutku v rozhodnutí súdu však nesmie byť porušená podstata skutku (totožnosť skutku s obžalobou), ktorá spočíva v konaní páchatel'a a v následku (účasť páchatel'a na konaní a následok musia byť aspoň sčasti zachované), ktorý bol týmto konaním spôsobený a medzi

nimi musí existovať príčinná súvislosť. Podstata skutku nebude teda porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia.

Prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. je spáchaný tým, kto vo väčšom rozsahu nezaplatí splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. Z konštrukcie tohto trestného činu je zrejmé, že ide o úmyselný trestný čin.

V zmysle § 8 Tr. zák. trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. prečin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov. Podľa odseku 2/ tohto ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

V zmysle § 17 Tr. zák. pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Tretí diel, trestné činy proti mene a trestné činy daňové podľa § 270 až 280 Tr. zák. zahrňuje iba skutkové podstaty tam uvedených trestných činov, ktoré je možné spáchať iba vo forme úmyselného zavinenia, a to buď úmyslom priamym alebo úmyslom nepriamym.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Zhrnutím uvedeného je možné konštatovať, že vykonané dôkazy netvorí ešte skutkové zistenia. Úplnosť dokazovania vytvára len nevyhnutný predpoklad pre ďalšiu myšlienkovú činnosť súdu spočívajúcu v zhodnotení týchto dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a vo vytvorení záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Až tieto závery, ktoré potom súd vyjadrí vo výroku rozsudku v tzv. skutkovej vete tvoria skutkový stav zistený v napadnutom rozsudku v zmysle ustanovenia § 322 ods. 4 Tr. por.

Podľa § 327 ods. 2 Tr. por. ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Dokazovanie už v konaní pred súdom prvého stupňa preukázalo úmysel obvinenej spáchať žalovaný

trestný čin. Na hlavnom pojednávaní totiž uviedla aj to, že v dobe splatnosti poisťného a dane si nespĺnila povinnosť ich zaplatiť, hoci boli tržby v obchode, ale mala množstvo pôžičiek od nebankových subjektov, podnikanie nemohla ukončiť, nakoľko by nemala z čoho platiť, prišla by o dom, na ktorý je hypotekárny úver. Od podania obžaloby uhradila 3 000,- Eur sociálnej poisťovni a 115,- Eur daňovému úradu. Okresný súd túto skutočnosť však do skutkovej vety nepremietol, hoci bol na to oprávnený (aj povinný), pričom k zmene totožnosti skutku by nedošlo. Prítomný prokurátor nevyužil návrhové oprávnenie na takúto úpravu žalovaného skutku.

Uvedené ustanovenia krajský súd v odvolacom konaní rešpektoval. Doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí, na ktorom rozhodoval o odvolaní obvinenej, pričom jeho skutkové zistenia boli totožné so skutkovými závermi okresného súdu, okrem znenia skutkovej vety, v ktorej chýbalo zistenie, že v dobe splatnosti mala dostatok finančných prostriedkov. Tento odvolací súd však pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obvinenej, výsledky tohto dokazovania nemohol premietnuť do skutkovej vety. Došlo by totiž k zhoršeniu postavenia obvinenej, čo by bolo v rozpore so zásadou zákazu zmeny k horšiemu (*reformatio in peius*). Podľa dlhodobej zaužívanej súdnej praxe totiž zásada zákazu zmeny k horšiemu sa týka nielen výroku o treste, výroku o náhrade škody, výroku o ochrannom opatrení, ale aj výroku o vine - skutkovej vety a jej právnej kvalifikácie.

Konštatované preukazuje, že procesný postup krajského súdu ako odvolacieho súdu, ktorý predchádzal napadnutému rozhodnutiu bol zákonný a v súlade so zákonom je aj vyhlásený rozsudok, ktorý dovolaním z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. napadol generálny prokurátor. To teda znamená, že krajský súd neporušil žiadne ustanovenia zákona, a to ani tých ustanovení, ktoré sú uvedené v dovolaní.

Generálny prokurátor v dovolaní sa domáha takéhoto zhoršenia postavenia obvinenej, čo je však za daného stavu, podľa zistení najvyššieho súdu v celom rozsahu nedôvodné.

Najvyšší súd pre úplnosť poznamenáva, že pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu - prečinu nezaplatenia dane a poisťného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. - vyžaduje úmyselné zavinenie. V žalovanom skutku prokurátor neuviedol také slovné vyjadrenie, vyplývajúce zo zákonne získaných dôkazov, ktoré by úmysel obvinenej bez akýchkoľvek pochybností preukazovalo. Takúto úpravu skutkovej vety nenavrhol okresnému súdu po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, resp. v tomto smere prokurátor nepodal v neprospech obvinenej ani odvolanie.

Dovolací súd, plne rešpektujúc skutkové zistenia nižších súdov, dospel k záveru, že v skutkovej vete tak, ako je uvedená v obžalobe, resp. v rozsudku okresného súdu, nie je vyjadrený úmysel, hoci ide o úmyselný prečin. V zmysle uvedeného dovolací súd odkazuje na správnosť úvah a argumentáciu krajského súdu v napadnutom rozsudku ako aj na úvahy dovolacieho súdu v tomto rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom na vyjadrené, rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia na neverejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.